

נאומו של ז'בוטינסקי בויכוח הכללי

אני מוכרח להגות בתורה. שלמדנו מפי המספר: מה עשינו? במשך שבע שנים חסומות הכאנו לאי 72,000 יהודים, כחומר כמעט 10,000 נפש לשנה, לעומתם נמצאים באי המערבית שלשת רבעי מיליון ערבים ומספרם יעצם בוראי בעבור דור כרי מיליון איש, כי הערבים הם עם פרימיטיבי ונחונ אצלם רבוי נשים והם ירבו ויעצמו במהרה בהיותם חמה אדמיטיב מרציה טובה, מה אנו לעומתם ומה הם 10,000 העולים שלנו מדי שנה בשנה? אולם המשבר העניק לנו את התורה הזו: בהגאים הקיימים לא תוכלו אי לקלוט אפילו את עשרת האלפים האלה. איננו איש ערלי-לב והנני מבין למרגייה של שכונה אלפים אדם באי הנסקים מרעב, אך האם האשימוני, כי לא אוכל בשני שמונת האלפים האלה להסיה את דעתי מהרעב המתחלחל בל-בותיהם של מיליוני יהודים, הרעב לארץ ישראל?

לפני שנתים נאלצתי לעמוד בפני הקונגרס ולהוכיחו כנאום ארוך, כי הנירה המוגיח היא ענין של משלה, יצירתה של העשיה צעירה אפשרית רק אם הממשלה נוהגת שיטה ידועה של סכסי סגן, אילו אמרתי עכשיו לחזור על הוכחותי היו בוראי משיבים לי, כי הדברים הם מן המפורי סמות שאינן צריכות ראייה, סוקולוב הכריז: לא נוזו סכאן אלא אם כן נמצאו פתרוני למשבר, אדרבא! אל חוזה סכאן עד שהסציאו את השוכחם המפורשה.

לפני שנתים נאלצתי לעמוד בפני הקונגרס ולהוכיחו כנאום ארוך, כי הנירה המוגיח היא ענין של משלה, יצירתה של העשיה צעירה אפשרית רק אם הממשלה נוהגת שיטה ידועה של סכסי סגן, אילו אמרתי עכשיו לחזור על הוכחותי היו בוראי משיבים לי, כי הדברים הם מן המפורי סמות שאינן צריכות ראייה, סוקולוב הכריז: לא נוזו סכאן אלא אם כן נמצאו פתרוני למשבר, אדרבא! אל חוזה סכאן עד שהסציאו את השוכחם המפורשה.

עם העבודות הצבוריות, והו פחרון ארעי, הפחרון המחולט יבוא רק עם פעולה תעשייתית, כאמור, התעשיה העברית באי התפתחה בשנים האחרונות ועוד רבות אפשרויותיה, לכך דרושים תנאים: על הממשלה ליצור את התמוספירה הרצויה לכך, וזו איננה, הנה עובדות: בעל ביהחיר דלפיני רניש לממשלה דרישות ידועות, היא לא נענתה לו, הוא נעל את בית החרושת, או נסלכה הממשלה בדעתה ונאותה, הוא הדין בביהחיר כלום, משמע, שסלוי דריי שותיו מצד הממשלה היה בנדר האפר שר, הסיליקאמי מבל מוצאות רכבה גדולות, הוא פנה לספנים ערבים והשיג הוללת סחורי ההובלה של 80 אחוז, מיד באה הגלחל הרכבות והודיעה ליביחחיר, שגם היא מסכימה להנהה ב30 אחוז, אולם בנוכסבה, בהיות ההעברה כאניות בנדר דנמק, ביטלה הרכבת את הנחתה, ולבסוף: עתה, לא חר הרעש, פנה הסיליקאמ לירכבת ודרש הנחה בהעברה החסרים לערים ההרוסות והנחלה סרבה.

זהו הרוח השורה על התעשיה הצעירה, לפני תוכיר של, התאחדות בעלי התעשיה וכו מדובר על היחס השלילי של הממשלה כלפי התעשיה העברית ועל הכנסות האנטיציונות שבי מוסרי הממשלה המוסמכים, הפוליטיקה הציונית לא השפיעה במאומה מבחינה זו והודעותיהם של חברי ההנהיצ כי הממשלה הקלה בשאלת הסכס - אין להן על מה לסמוך.

ידעתם בורא, כי הפרומקציוניזם אין פירושו דוקא סכס נכוח, עתים הוא דורש גם ניטול סכס, הממשלה לא נקפה אצבע, כדי לעכב בעד איכרי התעשיה רמצים את אי בסחורותיהם הולכות, ולכשנמצאה כבר ארץ המשמר שח שוק התעשיה העברית, מוריה, עיר מרת הממשלה לחתום אהה חוזה העתיד להכניס לה 50,000 דיים לשנה - אולם העלור לחזור חחת קיומה של רמובה בתעשיותינו, תעשוית הסכסמיל, החוזה הזה מסכן גם את העשית העור, השמן והמלפ, שקיסון - מ'27 עד 100 אחוז - על השוק הסורי, יש בחי תרושת למסמיל שהוסינו לפני חרשים מספר מכיר נוה ועתה נחעכבו ההומות, כי אין בעלי ביהחיר יודעים, אם כדאי יהיה להמשיך במפעלים, יש אומרים, כי אחרים הכתי החרושת יעברו למוריה, ופנין כי הפתעה זו הנה האחרונה? אם גם נכיא את סמינו של קורה, מי יגיד לנו, שהסכפ יהיה לנו לתועלת, האם התמרחותם של בעלי התעשיה הוא ערוכה להסתהחות רצויה? משל למה הדבר דומה, למי ששופך חב לוחך הכית הלולה ונסולת קרקעית.

עתה אעבור לשאלה בלתי נעימה אחרת, לעמדתו של הועד הלאומי לפני שאלת הבסחון הצבורי בא"י, כדוע, הוצאו החילות האנוליים מא"י כמעט דנמרי, במשטרה נשארנו 45 בחיל הספר 31 אנגלים, והנה ההרכב של שומרי הכסחון הצבורי: במשטרה נמצאים 1800 שאינם יהודים, 212 יהודים, בחיל הספר נמצאים 700 שאינם יהודים ו-37 יהודים, ואשר ליהודים - רובם עיבדים סכניים וכדי זמר (צחוק), מפי תולדות ההתישבות אני למדים, כי מועדים אנו לסכסוכים שונים, הדברים אמורים בגרין בת 700,000 ערבים ו-160,000 יהודים, בארץ אשר במורה רב התסיות, שנשמעים זו שמוותיהם של ונלוי, אכניסעוד, עכר אכירחים וכ"י והנקטים באוני הנוער הערבי הצעיר כאשר יקלט באונינו שמו של מרומי מלדור, אל נשכה את מאורעות מאי כששומרים ערבים השתערו על ביתי ההלוצים בימי, והנה באים ומרגרים על שלום ויחסי ידיות, בכמותא סכס לעיין בעתונים ואחרונים, לא אוכל בפני

הקונגרס לדבר על הסנות שנרמו להת' אכרות השומר העברי הצעיר בביחיס לשומרים בירושלים, ההאכרות לאהר שיחה עם קורפוראל ערבוו היהודים דרשו, כי דומא יהודי יכדוק את המת ויכר את אשר נעשה בשעת השיחה הזו ולא הרשו, הנה לכס יחסי הידי דוח שבין השומרים היהודים ושאינם יהודים.

משלח הועד הלאומי התאוננה לפני סייסם על מקרי ההתנפלות וזריקת האכנים ביהודים ההולכים בשבחות לחת' פלל לפני הכותל המערבי, הקורנול השיב להם, כי הרי מעשי-פרחתים הם, אולם ידענו משכבר, כי מעולם היו חלוצי השמנה, שקצים, ופרחחים, עתים עיבדת מהצית-שעה עד שבאים רניסיות סמש, עתים עיבדות גם שנים, אולם, אסור להפית מזה את הדעת, והנה מרמ' נים לכאן ופצויותים בפנינו, כי סצבה המדיני של אי לרבות עניי-התעשיה והמשטרה הוא שופרא דשופרי.

אין אני סאמין באפשרותה של פוליטיקה אנרסיבית, כי הוא סור חרת רק לבעלי אמצעים חמדיים עצומים, ואילו מי שאין בידו אלא כוח מוסרי בכבר - שאני, הלא עשינו באנגליה עכו"דה מדינת גדוכה והצלחנו לכבוש עסדה חשובה אצל הממשלה לסרות ההתנדרות של חונים בני-ספך, הסכוון ליצירת הלני יון העגרה ספעל שאין דונחתו בחולרות ישראל, והכא בין המתנגדים היה גם לודר קצינר, ידעתי, כי בספחת אנרוף על השולחן לא גנן על דרישותינו, אולם יש גם שמה המשתקת כל פעולה פוליטית לימים ושנים, זו מנועה בהסעית דעת הקהל באירופה ואנגליה לאסור: אך טוב לישראל בארץ ישראל, עברו על העתונות הציונית, קראו את נאומי המנהיגים ובכל מקום תקראו: הסצב המדיני בא"י משיבוע רצון, ישנם באנגליה אנשים, אשר ענין רב להם בא"י, אולם אלה קוראים בסייסי, מורנגני סוספי ודילי מלנרף ומנאומיהם של הציונים המהפדסמים שם לפעמים ולמקי' סעין הם לרדים, כי הציונים בעצמם מכריזים על שביעת רצונם, ובגוא הסער בר קופצת השמחה על מתנגדינו ובה בשעה עומדים הציונים ומשמיעים נאומים הסכתיים חמיד בססקא: עם ישראל, מה עשית? וראש ההנהיצ עומד בפני אספה רכה-ראשים בכוססין, בפני העור' נאים הנכרים ובפני צירי מדינה ומדיע קבל עם: הסצב הווליימי בא"י הוא כיכ משוכה, שאפשר גם להעלות אליה 25 אלף איש לשנה אילו נמצא הכסף הדרוש בדינו, והאנגלי שימק את הדב' רים לתומי ופומר בלכי: אנהני, האנני לים, תמה ונשלחה ח'בתנו, ואילו השייר לוק הנה, היהודי הכילי, הם על פרמ'י

הו וקופץ את ידו (תרועות), אחיה מה- אחרונים האומרים, כי עם ישראל מילא את חובתו לפני אי, הלא בעצם ידי התמתי חתח הכרוו הראשון של קרין היסוד לעם ישראל, החיבוע 25 מיליון לייש לבנין הארץ, עם ישראל לא מילא אימור את חובתו לארץ, אולם לפני 72 אלף העולים הוא עשה את שלו בשלמות.

ב-1928 צריכה היתה יון ליישב 1,400,000 פליטים, מהם מיליון מחוסרי-אמצעים, עיינוינא בהרצאת וערת החתי ישכות של חבר-הלאומים, שבה נאמר: ההתישכות סודרה ועלתה ב'15 מיליון לייש, ידעתי אסמנ, כי ההתישכות בא"י חיקר מי שלושה או ארבעה, אך לא - מי עשרים ורצין אור, כי 10 מיליון לייש הוכינו לא"י במשך שבע השנים האחרונות, כלום מעם הוא הפוהר הזה ל-72,000 מהגר - ואעפ"י כן נכנסנו לתוך משבר איום כזה, אולם מעל הכמה הרשמית חזורים ומשמיעים: כל האשמה מופלת על שכס היהודים, למה אימור יבוא אל האנגלי ונדרשו סכסו להחנת לפנים סשורת הדין, אם נכרוו השכס והערב: הממשלה חמה מאשע ורק ישר-אל חמא, יש כבר בינינו אנשים שתקי עם הבולמוס לנולל את האשמה סכל החייב לאפתו ולהמיליה על שכסינו.

באותו היום שהופיעה המשלחת של בעלי-התעשיה אצל סייסם נחרסמו בעהונת האירופית דברי הלנכונ של ויצמן על אותו היהודי כן עיירה ועירה בפולין, אשר בנוואו לא"י פחת ביהחיר-שת לכפתורים נרועים ומיר הוא בא לדרוש אמצעי-הנהנה לתעשיה, הוא אשר אמרתי: יש בחוכנו סוג אנשים שאהום בולמוס להגן על אחרים, ויפה שאל נדינכום: רחמיא, על מי אתה מלמד סניגוריה, עליך או על אחרים?

ועוד ואח: ססיפן וייו הודיע, כי בקיסחה של ממשלת אי נמצא עורף של מיליון לייש, בעצם מניע העורף הזה כדי מיליון וחצי, מיד רואה מישהו היודע את הסצב לאסתו חונה לעצמו רצאת והחצירה: העורף מניע רק כדי מיליון דולר, נמצא אימור, שהאנשים מכפנים נחונים כפסיכוזה ואלה מבחון חחת ההיסטוזה, כי הציונים רק שכעי' רצון, האנצ קלופדיה הכרישית, ספר רציני מאד, יודעת במהדורותיה האחרונה על הדנל הציוני כעל דנלה של אי והיא סבורה, כי ישראל מושלים בארצם, בלות השנה הנומאי המפורסם כתוב לאסור: ארץ ישראל, מדינת היהודים בהנהלתה של אנגליה, דומים אנו לאר' חו האדם הנווע מתרפת, רעב והבריות שמים אוחו לבעל סטאזונים, (הסכמה), אם נמצא ביניכם מי שחנשר בי, כי דברי נאמרו מתוך שנאה סבלנית, אין לו אלא להצטער על קטני-לב שאי גם יכולים להבין כיצד נחניגלו אלינו

אנשי-הנהיח פתאים, הרואים לפניהם תפי קיר ציוני גדול ודורשים עחה בקונגרס-הזבל, כי מי שאינו מוכשר להלחם לא יכשיל לפחות בני השף את ספעלנו, דיר וייו לא ידעו בודאי לקראת דברי הנאים, סרבים אצלנו לדבר על אישים שעויבתם הוא אכרה שאין למלא את מקומה, אומרים, כי עם הלופי נברא נעמוד מיהמים באין מנהיח-דרור, כאשר דבר לפנינו דיר וייו הנישנו מתוך דבריו את ההסמוגות המופלאה שבין ההתלהבות היהודית הגדולה ובין רות אמריקה בת הורין, כאילו רמו ליריבו: הנה איש אשר ישוה ועורף לך אין אני מכרוו כאן על טועמדותו של וייו, אולם האם באמת נה מדולדלי אנשים הננו? וייו הודיע: הננו דורשים מאת ממשלת אנגליה חרבה יותר - ואנו ה-רנשנו את הרונגה המרוסנת שרעדה בקולו, אולם הוא סבר: אנו דורשים ובטוחים, כי ההנהלה אשר עשתה עד כה בפוליטיקה זו, חמשיך בה מתוך האמון שנתן לה, גם אנכי רוחש אמון לאנשים האלה אשר ידעתיים משכבר הימים, אשר אצריצים ואשר - יורשה לו דומר - אוהבם אהבה עזה ולהסתח, האנשים האלה הם איספרסיוניסטים ורנשנותם מנועה עמוק ככבוהיתם, לשוא נחליט וננודר שנויים בעמדתנו בפוליטיקה ובחכסיים שלנו לפני הממשלה, אם מלוי ההחלטות יומל על שכמי האנשים המודים כללוי: לא לכך נוצרנו סיקולוב אמר: לא נוזו סכאן אלא אם נמצא דרך לשבורת המשבר, אלה היו פליצות נאות, עוובה מסקית בה ארבע שנים

אין לה הקנה בשנועות סספר, אולם מתוכתם של סוקולוב והדומים לו היה, שלא לזוו סמקוסם אלא אם כן ישימו קץ לאונסטרקציה סמכסנים, עתה אדבר על הסוכנות היהודית, בתוקף המנדט משמשח הסוכנות מספר חוקי יהוד, הרשאי להשי' מע את דרישותינו כלפי הממשלה וחבר הלאומים; היא שפופרת סמכטא היחידה של החנועה הציונית, והנה עומדים להפקיר את השפופרת הנו במתציתת לידים בלתי ציונית, מעמידים אותנו בפני דיכסא: או שיהוף פעולה אם הבלתי ציונים או מלחמה בהם, לירידי יש גם מוצא אחר, לבי לפעולה משיחפת עם הבלתי ציונים, העומדת על חלוקה האחריות, עלינו לשחק את החור נים האלה כשמה הקרוב ללבם, בשמח העבודה הכלכלית, ואילו העבודה הפור ליטית הרחוקה מלבם של אלה צריכה צריכה להיות אך ורק כירינו, ומי שאינם ציונים הם נכווי לכ, ואין נפשמ כלה לפוליטיקה, הם רואים בעצם היצירה של מדינה יהודית סכנה לייש-ראל, סכאן מוסבר דבר החלוקה, לא יחכן כי הבלתי ציונים ישאו בעול האחריות של הפוליטיקה הציונית חזרה

כללנו מצטערים על הפולמוס המסלנתי החמוס והסורקל, היום יש הנהלה כזו או רוב כזה וכזה, אולם חמיד היחה תקוחנו חוקה, כי יש משפט עליין - הקונגרס - אשר לפנינו נניש את העצומותינו, החששו, כי הקונגרס הזה יתבטל ויעבור מן העולם סבלאת אותנו חרדה, יאוש ואתמוספירה סור-עלה, אולם אם תעשה החקוקה ותובטת הסיברניות הפוליטית שלנו, כי אז יבואו אלינו האנשים האלה כאחים, ואותו היום יהיה יום תרועה בישראל.

דברו פה על שלום, אל תנויטו, שלום אין פירושו הסכמה כללית, אינו הושכן שלום כזה, כי או היחה הציונות הולכת לעולמה, רוצים אנו בשכום, אשר בו נעמוד כאחים במערכת המלח' מה ולא כסשוחתים איש את חלקת רעהו, ועוד דבר: אנו מאמינים באמונה שלמה שלמה במדינת היהוד' לים ובכחות של הצדק, הננו מאמינים גם באנגליה, ואם כי איננו סחויבים להעלים עין מסעשי-הפקי' דים האנגליים, הרי נאמין באומה האנני ליה ובדעת הקה' שלה, יש לי יודי משנים, קילונל סקוט, פרומסמט פשימ, הוא אמר פעם: הרבה מקומות כחניך נאסרו בהם נבואות נאות, אולם על פני הכל ישרה בעיני הנבואה, כי יבוא יום והעול, שנעשה לעם-ישראל באל-פים שנות נולה, יתוקן, והנה זכה עמי להציא את הנבואה חוו מתוך כחבי הקידש והממשלה האנגלית באה על החתום חחת דברי אלהים חיים, האמנם, תאפינו, כי נמצאת אומה בוזיה כוו עלי ארמות אשר תחכש לחתומ' ידה? הנו סאמינים בכוחו של עם ישראל, הנו סאמינים ביושר-לבם של חברינו הבלתי-ציונים והנו סאמינים בייש-לכה של אנגליה, אין לנו אמון רק כאילו אנשים, וזאת יוכל הקונגרס לשנות!